

„Hele Udvalget er enigt om, at det bedste er, at Moderen i alle Tilfælde vedkender sig sit Barn, og at Moderen og Barnet forbliver sammen, men Uenigheden opstaar derved, at Mindretallet er af den Formening, at der kan tænkes Tilfælde, hvor dette sidste ikke kan opnaas, uden at Moderen faar Adgang til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Dette maa særligt antages at blive Tilfældet, hvor Moderen ikke selv er raadig over Forholdene, f. Eks. hvis hun lever i sine Forældres Hjem, eller hvis hun senere er blevet gift med en anden end Barnets Fader, og hvor man kan tænke sig, at hendes Mand vil knytte Barnet til sig, naar de begge i Forening kan adoptere det.“

Ved Afstemningen vedtoges *Mindretallets* Forslag med 28 St. mod 22. — I Folketinget, hvor Spørgsmaalet drøftedes indgaaende, delte Udvalget sig ligeledes i et Flertal og et Mindretal. *Flertallet* (Holger Andersen, Blang, Mathilde Hauschultz, Helga Larsen, J. P. Nielsen, Rahbek, Samuelsen, Schiøler og Thorhauge) „formener, at Lovforslaget paa dette Punkt bør føres tilbage til den Skikkelse, i hvilken det blev fremsat af Ministeren i Landstinget, saaledes at Bevilling *ikke* kan meddeles en Kvinde med Hensyn til hendes udenfor Ægteskab fødte Barn. En saadan Adoptionsbevilling vil i *Regelen* ikke medføre nogen som helst Forandring i Moderens Retsstilling til Barnet eller i Barnets Retsstilling til Moderen, medmindre det drejer sig om et i Ægteskabsbrud avlet Barn, og skønnes derfor i *Almindelighed* at være uden Betydning set fra et retligt Synspunkt.“ *Mindretallet* (Heilesen, Holger Larsen, Elna Munch, Gerhard Nielsen og Wiinblad) anbefalede at vedtage Landstingets Forslag og udtaler, at det „ser ikke nogen Grund for Folketinget til at tage en anden Stilling. Fra *Moralens* Synspunkt kan dette ikke begrundes, allerede fordi alle er enige om at give Manden Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab avlede Barn, og det kan ikke fra *Moralens* Synspunkt være mere urigtigt at give Moderen Ret til at adoptere sit Barn udenfor Ægteskab end at give Faderen denne Ret. Ikke heller fra *Rettens* Synspunkt kan det begrundes. Det kan ikke anføres, at det er urimeligt at give Moderen en saadan Bevilling, fordi den ingen Retsvirkninger kan have. Et udenfor Ægteskab født Barn har nemlig vel i *Almindelighed*, men dog ikke i alle Henseender den samme Retsstilling i Forhold til sin Moder som et Ægtebarn i Forhold til sine Forældre, især er dette ikke Tilfældet, hvis Barnet er Frugt af Moderens Ægteskabsbrud. Ikke mindst af Hensyn til Barnet bør Loven derfor ikke afskære Moderen fra gennem Adoptionen at skabe denne Retsstilling. Det afgørende for *Mindretallet* er imidlertid den Betragtning, at man af Hensyn til Moderen og især af Hensyn til Barnet bør gøre det saa let